

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10P/96/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312209714
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Richard Golis
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5312209714.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudcom Mgr. Richardom Golisom, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: Y. D., A.. XX.X.XXXX, bytom u matky, štátneho príslušníka Slovenskej republiky, zastúpeného súdom ustanoveným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, za účasti rodičov maloletého dieťaťa: otca P. P., A.. XX.X.XXXX, S.. W. E. XXX/XX, Č., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Dukelská štvrť 941/10, priečinok 21, 018 41 Dubnica nad Váhom, štátneho príslušníka Slovenskej republiky a matky P. X. D., H.. D., A.. XX.XX.XXXX, S.. W. U.. O. XXXX/XX, XXX XX Č. - J. M., štátnej príslušníčky Slovenskej republiky, o návrhu otca maloletého dieťaťa na zníženie výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh otca na zníženie výživného **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 26.9.2012 otec maloletého dieťaťa ako navrhovateľ požiadal súd s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia o zníženie výživného, ktoré je povinný platiť na maloletého syna Y. D., A.. XX.X.XXXX, určeného naposledy podľa zistenia súdu rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 5P/216/2010 zo dňa 19.5.2011 (právoplatného dňa 08.6.2011) zo sumy 70,- eur mesačne (navrhovateľ nesprávne v návrhu uviedol 80,- eur mesačne, pripočítajúc k sume bežného výživného i splátku zameškaného výživného, ktoré mu bolo cit. rozsudkom určené splácať spolu s bežným výživným po 10,- eur mesačne) na sumu minimálneho zákonom stanoveného výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. V odôvodnení svojho návrhu otec uviedol, že svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému si riadne plnil, od 11.9.2011 je však vo výkone trestu odňatia slobody, nie je zaradený do práce a je preto bez akéhokoľvek príjmu. Trest odňatia slobody mu končí 11.4.2016 a nie je možné predpokladať, že by počas výkonu trestu bol schopný plniť vyživovaciu povinnosť v určenej výške.

Matka maloletého sa k cit. návrhu otca na výzvu súdu písomne vyjadrila podaním podaným na súde dňa 17.01.2013. Deklarujúc (za súčasného preukázania listinnými dôkazmi v prílohe svojho vyjadrenia) svoje osobné a majetkové pomery a pomery maloletého syna s návrhom otca maloletého na zníženie výživného nesúhlasila. Ani dosiaľ súdom určená suma podľa nej zďaleka nepokrýva náklady na výživu a starostlivosť o maloletého syna, ktorý v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu navštevoval materskú školu a v súčasnosti značne náklady na jeho výživu vzrástli v súvislosti so začiatkom plnenia povinnej školskej dochádzky. Postoj otca maloletého, ktorý vedie trvalo neusporiadaný život, označila za nezodpovedný, na ujmu oprávneného maloletého dieťaťa.

Po tom, ako súd vo veci vykonal nevyhnutné procesné úkony potrebné pre prípravu prejednávania a rozhodnutia veci (vrátane ustanovenia kolízneho opatrovníka maloletému dieťaťu na zastupovanie v konaní, ktorého požiadal o prešetrenie súčasných pomerov maloletého), na výsledky dokazovania vykonaného na pojednávaní vo veci samej dňa 23.01.2013 a zistený skutkový stav súd na právne posúdenie návrhu otca maloletého aplikoval ustanovenia zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („Zákon o rodine“) - konkrétne ustanovenia § 36 ods.1 v spojení s ust. §§ 24 a nasl. Zákona o rodine a ust. §§ 62 a nasl. Zákona o rodine, upravujúcimi vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, v spojení so spoločnými ustanoveniami §§ 75 a nasl. Zákona o rodine, vychádzajúc z pomerov zistených za rozhodné obdobie uplatneného nároku v čase rozhodnutia (§ 154 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov - „OSP“) a zisťujúc ich porovnaním s pomermi v čase posledného predchádzajúceho cit. rozhodnutia súdu o výživnom i s prihliadnutím na všeobecný vývoj životných nákladov, či došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu posledného právoplatného rozhodnutia súdu o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu (§ 78 ods.1, ods.3 Zákona o rodine v spojení s ust. § 163 ods.1, ods.2 OSP), posudzujúc na základe účastníkmi predložených a súdom zabezpečených listinných dôkazov a správ, vrátane vyjadrenia ustanoveného kolízneho opatrovníka, vyjadrenia oboch rodičov o ich pomeroch a pomeroch ich maloletého dieťaťa v prospech a so zreteľom na najlepší záujem maloletého dieťaťa (ust. čl. 3 ods.1 a súvisiacich ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, prijatého v New Yorku 20. novembra 1989, ktorého signatárom je i Slovenská republika, uverejneného v našej zbierke zákonov oznámením FMZV č. 104/1991 Zb., tiež čl. 41 v spojení s čl. 7 ods.5 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení a ust. §§ 28 a nasl., §§ 62 a nasl. Zákona o rodine).

Otec maloletého pred pojednávaním podaním doručeným súdu dňa 22.01.2013 k výzve súdu na preukázanie svojich majetkových pomerov oznámil, že je vlastníkom starého automobilu zn. Škoda Favorit, iný hnutelný ani nehnuteľný majetok nevlastní. Od obmedzenia svojej slobody vo výkone trestu nebol pracovne zaradený, ako uviedol, zo zdravotných dôvodov. V prílohe cit. podania pripojil potvrdenie ÚVTOS Dubnica n/Váhom potvrdzujúce, že počas výkonu trestu odňatia slobody, od 11.9.2011 nebol pracovne zaradený a nepoberal pracovnú odmenu.

Uvedené potvrdil ústav i vo svojej správe na dožiadanie súdu, spolu s pripojeným hodnotením otca maloletého vo výkone trestu odňatia slobody. Vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát a jeho hodnotenie vyznieva kladne. Svoju trestnú činnosť priznáva, ale nemá k nej dostatočne kritický postoj.

I keď otec maloletého vo svojom návrhu označil trestné konanie, v ktorom mu mal byť uložený v súčasnosti vykonávaný trest odňatia slobody spisovou značkou Okresného súdu Čadca 3T/2/2012, súd lustráciou v evidencii trestných konaní a pripojením príslušných trestných spisov zistil, že ním označené trestné konanie sa týkalo odsúdenia inej osoby pre násilnú trestnú činnosť, v ktorom otec maloletého vystupoval ako poškodený. Proti otcovi maloletého ako obvinenému sa naopak viedli trestné konania na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 1T/65/2012 (v ktorom bol trestným rozkazom zo dňa 12.12.2012 uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1,2 písm. b/ Tr. zákona) a sp. zn. 2T/29/2012 (v ktorom bol rozsudkom uznaný za vinného zo spáchania trestných činov výtržníctva a ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom - a rozsudkom súdu zo dňa 18.7.2012 v súčasnosti vykonáva), pričom podľa skutkovej vety trestného rozkazu č.k. 1T/65/2012-100 zo dňa 12.12.2012 v tomto prípade objektom jeho protiprávneho konania a poškodenou bola matka maloletého.

Matka maloletého je zamestnaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca ako administratívna pracovníčka, s priemerným čistým príjmom 445,- eur mesačne. V období od 15.8.2012 do 31.12.2012 matka maloletého na základe dohody o vykonaní práce so zamestnávateľom D., X..H..E.. so sídlom v Čadci vykonávala tiež prácu kontroly, triedenia a opravy odlietkov s miestom výkonu práce KIA Motors Slovakia, s.r.o. so sídlom v Žiline, za dojednanú odmenu 2,00 eur / h brutto, s dohodnutým rozsahom práce 350 h - z ktorej pracovnej činnosti za celé obdobie trvania pracovno-právneho vzťahu v r. 2012 podľa predloženého potvrdenia zamestnávateľa dosiahla príjem 182,- eur. S maloletým býva vo vlastnom dvojizbovom byte, ktorý zakúpila 22.8.2011 s pomocou prostriedkov hypotekárneho úveru, poskytnutého jej dňa 11.7.2011 peňažným ústavom Tatra banka, a.s. vo výške 26.000,- eur, ktorý spláca

po 95,04 eur mesačne. Ako svoje ďalšie podstatné pravidelné výdavky uviedla a všetky i riadne osvedčila predloženými dokladmi - platby za plnenia spojené s užívaním bytu 94,64 eur mesačne, za elektrinu 18,- eur mesačne, poplatok na stravovanie maloletého syna v školskej jedálni 18,- eur mesačne, za školský klub 7,- eur mesačne, na školské potreby a pomôcky v priemere 5,- eur mesačne. Ako ďalšie výdavky, popri nevyhnutných výdavkoch na stravu (vyčíslila sumou v priemere 150,- eur mesačne), oblečenie (20,- eur mesačne) a hygienické potreby (15,- eur mesačne), uviedla výdavky na dopravu (vyčíslila v priemere sumou 30,- eur mesačne), mobilný telefón (20,- eur mesačne) a nakoniec platby poistenia 18,32 eur a 36,02 eur. Vlastní staršie motorové vozidlo, s čím sú spojené výdavky na prevádzku, údržbu a poistenie. Maloletý navštevuje záujmové krúžky - dvakrát do týždňa futbal a karate a jedenkrát anglický jazyk; jeho zdravotný stav je dobrý. S úhradou finančných výdavkov, najmä nepredvídaných, jej podľa svojich možností pomáha jej matka. Dala do pozornosti súdu, že i keď sa výdavky na výživu maloletého so začiatkom povinnej školskej dochádzky podstatne zvýšili a neustále sa zvyšujú a musí sama niesť ťarchu starostlivosti o syna i domácnosť, dosiaľ nepožiadala o zvýšenie výživného na maloletého. Okrem iného predložila súdu tiež kópie zápisníc o spísaní návrhov na vykonanie exekúcie na exekútorskom úrade JUDr. Marty Kužmovej v Čadci - dňa 26.9.2011 pod sp. zn. EX 437/11 (pre zameškané výživné na maloletého za obdobie 14.9.2010 - 31.5.2011 vo výške 324,- eur, zameškané výživné za september 2011 vo výške 70,- eur a pre vymáhanie bežného výživného 70,- eur mesačne počnúc od októbra 2011) a dňa 20.11.2012 pod sp. zn. EX 223/12 (pre zameškané výživné na maloletého za obdobie august až október 2012 vo výške 210,- eur a pre vymáhanie bežného výživného 70,- eur mesačne počnúc od novembra 2012). Na pojednávaní vypovedala, že v prípade prvej exekúcie zameškané výživné za otca maloletého uhradil jeho brat, od augusta minulého roku jej otec na maloletého neplatí žiadne výživné.

Kolíznym opatrovníkom maloletého vo svojej písomnej správe o výsledkoch šetrenia pomerov maloletého zo dňa 21.01.2013 potvrdil pomery matky a maloletého dieťaťa tak, ako uviedla matka vo svojom cit. písomnom podaní a na pojednávaní. Kolízny opatrovník nezistil žiadne nedostatky v starostlivosti o maloletého zo strany jeho matky a návrh otca na zníženie výživného odporučil zamietnuť, dôvodiac nízkym príjmom matky a s poukazom na skutočnosť, že otec maloletého sa do výkonu trestu odňatia slobody dostal vlastným zavinením a takéto jeho konanie by preto nemalo mať negatívne dôsledky na plnenie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu.

Ako už je uvedené, naposledy Okresný súd Čadca upravil rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému rozsudkom sp. zn. 5P/216/2010 zo dňa 19.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.6.2011, v konaní o návrhu matky maloletého na zvýšenie výživného (predtým určeného rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 5P/51/2007 zo dňa 30.5.2007 vo výške 34,- eur mesačne) tak, že určil výšku vyživovacej povinnosti otca maloletého s účinnosťou od 14.9.2010 sumou 70,- eur mesačne, spolu s povinnosťou úhrady z dôvodu zvýšenia jeho výšky zameškaného výživného za obdobie od 14.9.2010 do 31.5.2011 v sume 324,- eur v splátkach po 10,- eur mesačne spolu s bežným výživným. Podľa odôvodnenia cit. rozsudku okresného súdu v čase rozhodnutia súdu priemerný čistý príjem matky zo zamestnania bol 400,- eur mesačne; bývala v štvorizbovom byte vo vlastníctve jej vtedajšieho manžela. Jej manžel dosahoval príjem 500,- eur mesačne, splácal hypotekárny úver na uvedený byt. Maloletý Y. v tom čase navštevoval materskú škôlku, za ktorú matka platila 10,- eur mesačne, na stravu 25,- eur mesačne. Otec maloletého v tom čase bol bez zamestnania, v evidencii uchádzačov o zamestnanie vedenej príslušným úradom. Vyjadroval sa, že by mal záujem o prácu vodiča. Nemal ukončené žiadne odborné vzdelanie, bolo zistené, že fajčí a požíva alkohol, opakovane sa prejavoval násilníckym správaním, dopúšťal sa priestupkov, v dvoch prípadoch bol súdom právoplatne odsúdený pre ublíženie na zdraví, pre požitie alkoholu mu bolo odňaté vodičské oprávnenie. I keď v konaní nebol zistený žiadny jeho príjem, súd neuveril jeho tvrdeniam, že ho živia rodičia a pôžičky, odporujúcich tvrdeniam matky maloletého, otcom čiastočne potvrdeným, že si mal zabezpečovať finančné prostriedky i prostredníctvom rôznej brigádnickej práce a fušiek. Celý spis sp. zn. 5P/216/2010 v čase rozhodovania v tejto veci súd nemal k dispozícii (ako pripojený spis ku spisu sp. zn. 8P/32/2011 vo veci konania o zákaz styku otca s maloletým dieťaťom bol daný k dispozícii súdnej znalkyni z odboru psychológie pre potreby podania znaleckého posudku).

Základným hmotnoprávnym predpokladom zmeny predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým rozhodol o výživnom pre maloleté dieťa (určením jeho výšky ako minimálneho rozsahu zákonnej vyživovacej povinnosti rodiča) je v zmysle ust. § 78 ods.1, ods.3 Zákona o rodine v spojení s

ust. § 163 ods.1, ods.2 OSP preukázanie takej zmeny pomerov v časovom období od posledného predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia o výživnom, ktorá jeho zmenu odôvodňuje - v konaní o výživnom na maloleté deti, ako už je skôr uvedené, vždy pritom prihliadajúc na medzinárodnými dohovormi, Ústavou Slovenskej republiky a Zákonom o rodine chránený a preferovaný najlepší záujem oprávneného maloletého dieťaťa. Existenciu tohto predpokladu súd zisťuje a posudzuje komplexne (najmä prostredníctvom porovnania pomerov účastníkov, z ktorých vychádzal súd v predchádzajúcom rozhodnutí o výživnom s pomermi zistenými v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu v prejednávanej veci a k tomuto okamihu, v zmysle ust. § 154 ods.1 OSP), na základe objektívnych i subjektívnych okolností na strane všetkých zainteresovaných účastníkov, tzn. tak na strane oprávneného maloletého dieťaťa, ako aj na strane oboch rodičov ako povinných, s prihliadnutím i na všeobecný vývoj životných nákladov (§ 78 ods.3 Zákona o rodine). I keď Zákon o rodine taktó výslovne v ust. § 78 ods.1 zmenu pomerov ako hmotnoprávny predpoklad zákonom pripustenej zmeny právoplatného súdneho rozhodnutia o výživnom nedefinuje, nepochybne na druhej strane i z hľadiska právnej istoty založenej právoplatným rozhodnutím súdu (k tomu napr. rozhodnutie publikované vo vtedajšej Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov pod č. R 2/1974) nemôže ísť o akúkoľvek zmenu okolností majúcich vplyv na posúdenie osobných a majetkových pomerov účastníkov, ale naopak musí ísť o takú zmenu, ktorá je závažnejšieho a trvalejšieho rázu a ktorú možno preto podľa názoru súdu charakterizovať ako kvalifikovanú alebo podstatnú zmenu pomerov (tak, ako to možno vyvodíť i z ust. § 163 ods.1 OSP).

Súd po takomto komplexnom posúdení pomerov všetkých zainteresovaných účastníkov konštatuje, že od posledného cit. rozhodnutia súdu o úprave rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému došlo k podstatnej zmene pomerov na strane všetkých zainteresovaných účastníkov. Predovšetkým maloletý ako oprávnený začal chodiť do základnej školy; začiatok povinnej školskej dochádzky súdy vo svojej rozhodovacej činnosti všeobecne uznávajú ako jeden z podstatných medzníkov pre zvýšenie výživného na maloleté deti. Matka maloletého na rozdiel od predchádzajúceho konania už nežije v manželstve, ale sama zabezpečuje nielen osobnú starostlivosť o maloletého syna (v tomto veku dieťaťa stále v značnej miere nahrádzajúcu i plnenie vyživovacej povinnosti vo finančnom vyjadrení - § 62 ods.4 Zákona o rodine) a domácnosť, v ktorej dieťa s matkou žije. Príjem matky maloletého zo zamestnania sa i vzhľadom na všeobecný nepriaznivý vývoj životných nákladov od posledného rozhodnutia súdu o výživnom nezvýšil, naopak matka okrem zvýšených výdavkov na výživu maloletého a ich samostatnú domácnosť podstatnú časť svojho príjmu vydáva na splácanie hypotekárneho úveru.

Otec maloletého na rozdiel od predchádzajúceho konania, v ktorom takisto ako i v tomto konaní nebol zistený žiadny jeho pravidelný príjem, vykonáva dlhodobý trest odňatia slobody, ktorý mu bol súdom uložený za úmyselnú násilnú trestnú činnosť. Vo výkone trestu odňatia slobody objektívne má nepochybne obmedzené možnosti získania pravidelného príjmu (súd pritom poznamenáva, že otec maloletého predložením potvrdenia, ani prostredníctvom súdom vyžiadanej správy ÚVTOS nepreukázal, že sú to zdravotné dôvody, ktoré by mu bránili v pracovnom zaradení v rámci výkonu trestu) v takej výške, aby mohol (popri svojich ďalších záväzkoch súvisiacich všeobecne s nákladmi trestného konania a výkonom trestu) poskytnúť i výživné maloletému synovi v takej výške, ktorá zodpovedá jeho súčasným opodstatneným potrebám. Súd zhodne s matkou maloletého i kolíznym opatrovníkom konštatuje, že v tejto situácii sa otec maloletého ocitol vlastnou vinou, v dôsledku vlastného protiprávneho konania, za ktoré bol právoplatne odsúdený v trestnom konaní (súd v občianskoprávnom konaní je rozhodnutím súdu v trestnom konaní vo výrokoch o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, viazaný za podmienok ust. § 135 ods.1 OSP) na dlhodobý trest odňatia slobody - nehovoriac už o tom, že objektom jeho protiprávneho konania násilného charakteru v jednom z trestných prípadov bola dokonca matka maloletého dieťaťa - sama zvýšeným úsilím a nepochybne i prinášaním obetí zabezpečujúca riadnu osobnú starostlivosť, výchovu i výživu o maloletého syna, zatiaľ čo otec po celý čas v plnení svojich zákonných rodičovských povinností k maloletému zlyháva, ako vyplýva nielen z dokazovania v tejto veci, ale i z odôvodnenia cit. rozsudku súdu v predchádzajúcom konaní.

Nejestvuje potom zákonom akceptovateľný dôvod, aby tieto významné a chránené záujmy maloletého dieťaťa natoľko nepriaznivo sa dotýkajúce okolnosti súd vyhodnotil v prospech otca maloletého ako povinného a naopak nevyhnutne v neprospech matky maloletého a v konečnom dôsledku najmä v neprospech chráneného záujmu maloletého dieťaťa. Súd preto takéto konanie otca maloletého pre potreby posúdenia predmetu tohto občianskoprávneho konania (vo veci starostlivosti o maloleté dieťa)

hodnotil v zmysle ust. § 75 ods.1 veta druhá Zákona o rodine, tzn. ako konanie, ktorým sa ako povinný z titulu zákonnej vyživovacej povinnosti voči maloleťmu dieťaťu bez dôležitého dôvodu vzdal možnosti zabezpečenia si primeraného legálneho príjmu, z ktorého by mohol uspokojovať nároky svojho maloleťého syna prinajmenšom v doteraz súdom ustanovenej výške (rozsudkom sp. zn. 5P/216/2010 zo dňa 19.5.2011), pokiaľ súd v tomto konaní napriek vyššie konštatovanej zmene pomerov na strane maloleťého dieťaťa a jeho matky, opodstatňujúce naopak zvýšenie dosiaľ určeného výživného, takto pri absencii takéhoto prípadného návrhu zo strany matky maloleťého alebo kolízneho opatrovníka, využijúc, že v konaní vo veci starostlivosti o maloleťé deti návrhmi nie je viazaný, výživné na maloleťého nezvýšil už v tomto konaní a týmto rozsudkom (v tomto smere napriek vyššie uvedenému na druhej strane čiastočne zohľadňujúc zmienený objektívny stav na strane otca maloleťého počas trvania výkonu trestu odňatia slobody).

Z vyššie uvedených dôvodov preto súd návrh otca maloleťého na zníženie ako v celom rozsahu nedôvodný, pre nesplnenie hmotnoprávných podmienok podľa citovanej právnej úpravy, zamietol. Súd záverom nabáda otca maloleťého k zodpovednosti, úsiliu o sebakritické prehodnotenie svojho doterajšieho konania, najmä k zmene postojov k svojmu rodičovstvu a plneniu si rodičovských povinností k maloleťmu synovi v budúcnosti (v nevyhnutnej súčinnosti s matkou maloleťého a s rešpektom k nej), vždy pre dobro a v záujme svojho maloleťého syna. Poukazuje pritom s odkazom na vyššie citovanú právnu úpravu, že ani toto rozhodnutie, pokiaľ nadobudne právoplatnosť, nie je prekážkou pre opätovnú zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu, najmä rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloleťmu a to i bez návrhu, v prípade preukázania ďalšej budúcej kvalifikovanej zmeny pomerov oproti rozhodným pomerom zisteným súdom v tomto konaní, z ktorých súd vychádzal vo svojom rozhodnutí v tejto veci.

O trovách konania, vzniknutých účastníkom v konaní začatom na návrh otca maloleťého dieťaťa, súd rozhodol podľa ust. § 146 ods.1 písm. a) OSP v spojení s ust. § 81 ods.1 OSP, keďže ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleťé deti, ktoré možno začať i bez návrhu tak, že právo na ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery (§ 163 ods.2 OSP).